

[Henriette Crone.]

Mennesker, som kan blive en Fåte for Samfundets øvrige Medlemmer.

Staaende overfor den Kendsgerning, at der eksisterer en ikke helt ubetydelig Bevægelse mod Tvangsvaccination, at denne Bevægelse maaske har Betingelser for at vokse sig stærk, hvis man ikke lukker Døren paa Klem, og at der kun behøves en vis Mængde til at staa sammen mod en Lovbestemmelse, der skal haandhæves ved Tvang, for at Staten er noget vanskeligt stillet med Hensyn til Lovens Haandhævelse, hvis man da ikke vil anvende saadanne Tvangsmidler, som i denne Forbindelse maa være utænkelige, omend Staten naturligvis har Midler til at skaffe Lovene respekteret — staaende overfor denne Kendsgerning, kan ogsaa jeg paa mit Partis Vegne give Lovforslaget min Anbefaling. Den falder sammen med Sundhedsstyrelsens motiverede og reserverede Anbefaling, men jeg har ved denne Lejlighed ikke villet undlade at udtale min Betænkelse ved den Fare, som Befolkningen udsætter Børnene for, naar den benytter sig af Adgangen til Fritagelse for Vaccination.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Fritze Teisen: Vi ved alle sammen, hvordan i gamle Dage Koppesygdommen hærgede de forskellige europæiske og ikke-europæiske Lande som en Svøbe, og vi har i Dag gennem de statistiske Oplysninger, som er blevet fremført, erfaret, hvilket Gode Vaccinationen har været for de forskellige Lande. Men naar vi ved dette, maa vi ogsaa være meget betænkelige ved at gaa til en Ændring af de gældende Bestemmelser. Hvis det var saaledes, at Vaccinationen kun var, om jeg saa maa sige, en privat Forretning, hvis det var saaledes, at Interessen i Vaccinationen ikke var Samfundets, men var den enkelte Borgers alene, ja, saa vilde der ikke være nogen Anledning for Staten og Lovgivningsmagten til at skride ind paa noget Punkt; da kunde man overlade til det enkelte Medlem af Samfundet, om det vilde have sine Børn vaccineret eller ej. Men naar vi staaer overfor det Faktum, at en Koppepidemi naar som helst kan hænge et Land, og man ved, hvor smitsom netop denne Sygdom er, maa dette være et af de Tilfælde, hvor Samfundets Interesse naturnødvendigt maa gaa frem for den private Interesse. Kan man saa paa et eller andet Punkt imødekomme de private Interesser under Forbehold af, at det ikke sker paa Samfundets Bekost-

ning, ja, saa er det rigtigt at gøre det, men Samfundets Interesse bør være det principale paa dette Punkt.

Naar vi nu ser dels alle de statistiske Oplysninger, som er kommet frem her i Dag, og som jeg ikke skal trætte Forsamlingen med at gentage, dels at saavel Sundhedsstyrelsen som de, der ellers er blevet hørt, har sagt, at den Hygiejne, som paa andre Omraader er blevet gennemført, ikke yder noget tilstrækkeligt Værn imod Kopper, og at man ikke kender noget andet virkningsfuldt Middel mod Koppesygdommen end netop Vaccination — naar vi ved dette, skal der ganske overordentlige Grunde til at gaa bort fra den tvungne Vaccination. Jeg maa maaske her indskyde, at jeg meget vel forstaar, at det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone) i Virkeligheden gjorde Undskyldning for, at den Konklusion, hun kom til, var lige stik imod de Præmisses, hun fremsatte. I Virkeligheden kunde ingen yde et varmere Forsvar for den tvungne Vaccination, end det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds gjorde. Hun paaviste paa Grundlag af de nævnte statistiske Oplysninger, at det eneste rigtige og naturlige vilde være at fastholde den tvungne Vaccination og ikke gøre nogen Undtagelse fra den. Nu gaar det foreliggende Lovforslag ud paa, at man skal imødekomme de, om jeg saa maa sige, ulovlydige Borgere, at man for ikke at skride til Tvangsmidler skal aabne en Bagdør, lukke Døren paa Klem. Men hvem garanterer for, at man ikke om et Par Aar lukker Døren lidt mere paa Klem og til sidst paa vid Gab? Og hvad er det nu, man vil gøre her? Man vil fritage for Vaccination under visse særlige Omstændigheder. Men hvilke er disse særlige Omstændigheder? Ja, man har i Dag nævnt Samvittighedsgrunde — det staaer ikke udtrykkeligt i Lovforslaget —, men „særlige Omstændigheder“ kan jo omfatte alt mellem Himmel og Jord. Der vil ikke være den Grund, som en Far eller Mor ikke kan komme med til Embedslægen, idet de siger: Dette Punkt er nu specielt vigtigt for mig, og derfor vil jeg ikke have Barnet vaccineret. Og hvad skal Sundhedsstyrelsen saa gøre? Den skal skønne over de enkelte Grunde, der er anført. Men dette Skøn bliver i Virkeligheden et ret vilkaarligt Skøn, idet Grundene kan være af saa uendelig forskellig Art. Hvis man endelig skulde give en vis Lempelse, kunde jeg tænke mig, at man gjorde det f. Eks. i det Tilfælde, hvor et Barn er saa gennemsvagt, at det ikke kan taale, man paafører det den Sygdom, som selve Vaccinationen er.